

Arrest

nr. 70 378 van 22 november 2011
in de zaak RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, en Batkhuu ENKHAMAR, die verklaart van Mongolische nationaliteit te zijn, op 9 augustus 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat A. VANHOECKE en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwam volgens hun verklaringen op 6 oktober 2010 het Rijk binnen en dienden op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 29 juli 2011 werd voor allebei een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing voor mevrouw E. D. (verzoekster) luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Chinese nationaliteit te beschikken, tot de Binnen-Mongoolse bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit Hailaar in Hulunbuir, Binnen-Mongoolse Autonome Regio (BMAR), Volksrepubliek China. U studeerde er letterkunde. In 2005 verhuisde u naar de Binnen-Mongoolse hoofdstad Hohhot. U werkte tot 2008 als leraar Mongools. Tussen 2008 en 2010 ging u aan de slag op de redactie van Ulan Od waar u op basis van het internet instond voor nieuws over de republiek Mongolië. Op 14/01/2010 publiceerde de krant een artikel van uw hand over de binnen-Mongoolse cultuur die verchineeste. U schreef dit artikel onder het pseudoniem Saruul waaronder u altijd uw artikels publiceerde. Op 06/04/2011 werd u door de politie gearresteerd omdat in haar ogen uw artikel aanzette tot opstand. U werd opgesloten in het centrale politiebureau van Hohhot. 21 dagen later werd u vrijgelaten na tussenkomst van een advocaat en omdat u zwanger was. U mocht uw job niet langer uitoefenen. U verkocht uw huis en verliet op 03/05/2010 Hohhot, samen met uw echtgenoot. U reisde via Ereen naar Zamiin-Ud in de republiek Mongolië. Vervolgens reisde u verder met de trein naar de Mongoolse hoofdstad Ulaanbaatar. U verbleef daar ongeveer vier maanden. Omdat de Chinese politie Binnen-Mongolen, waaronder de dissident H., arresteerde op het grondgebied van Mongolië namen jullie op 29/09/2010 de trein naar Moskou, Rusland, waar jullie op 04/10/2010 aankwamen. Dezelfde dag reisden jullie per auto verder naar België waar jullie op 06/10/2010 aankwamen. Dezelfde dag vroeg u in België asiel aan.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt vastgesteld dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van Vluchteling. Er kan geen geloof worden gehecht aan uw beweerde Chinese nationaliteit, herkomst uit de BMAR, recent verblijf in Hohhot en daarmee aan uw asielmotieven die onlosmakelijke met uw beweerde nationaliteit, herkomst en recent verblijf in Hohhot zijn verbonden. U legt geen enkel begin van bewijs neer dat uw beweerde nationaliteit en herkomst kan staven. Een bewijs van identiteit is een essentieel element in iedere procedure, ook in een asielprocedure. Dienaangaande moet worden opgemerkt dat u de "hukou" (gezinsregistratie) niet kende (CGVS pp. 6-7). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier is dit nochtans een essentieel identiteitsdocument in de Volksrepubliek China, o.a. nodig voor het verkrijgen van een identiteitskaart waarover u volgens uw verklaringen ook zou hebben beschikt (CGVS p. 6). Voorts bleek u ook amper op de hoogte over uw land en regio van herkomst. Zo kon u geen enkele provincie opgeven die aan de BMAR grenst (CGVS p. 9). U kon ook niet aangeven in welke districten (qu) Hohhot is opgedeeld. Het district (qu) dat u opgaf in uw adres Barilgachdiin (Jian) is, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, geen district in Hohhot. U kende ook geen enkele tempel in Hohhot evenmin als in Hailaar waar u tot 2005 woonde. U wist ook niet door welke bergen Hohhot wordt omringd. Hoe de belangrijkste straten van Hohhot noemen wist u evenmin. Op welke spoorlijn Hohhot 1 ligt wist u tevens niet. Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier verklaarde u verkeerdelijk dat het mausoleum van Genghis Khan zich in Hohhot bevindt. Behalve de Mongolen en de Chinezen kon u geen andere bevolkingsgroepen opgeven die in Hohhot wonen terwijl er volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier verscheidene tienduizenden mensen van andere bevolkingsgroepen wonen. Wie de burgemeester en de partijleider van Hohhot zijn wist u niet. Wie de gouverneur en de partijleider van China zijn wist u evenmin. Sinds wanneer de huidige partijleider en president van China aan de macht is wist u ook niet. Wie zijn voorgangers waren kon u tevens niet aangeven. Welke grote veranderingen er zich in China voltrokken onder het bewind van Deng Xiaoping wist u niet. Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier verklaarde u verkeerdelijk dat "Xinhua" een Chinese krant is die dagelijks verschijnt. Hoe de grote nationale krant, de spreekbuis van de Chinese Communistische Partij noemt, wist u ook niet (CGVS pp. 3, 9-12). Het is onaannemelijk dat een universitair geschoolde die in Binnen-Mongolië is geboren en getogen en de laatste vijf jaar in Hohhot woonde en werkte, oa. Op een krantenredactie, zoveel van dergelijke zaken niet wist. Het feit dat u zich in het Chinees kunt uitdrukken is in het licht van bovenstaande onafdoende om de geloofwaardigheid van uw beweerde Chinese nationaliteit en herkomst uit de BMAR te herstellen. U kunt de kennis van de Chinese taal immers hebben verworven zonder daadwerkelijk geboren en getogen te zijn in de BMAR, Volksrepubliek China. Tevens wordt vastgesteld dat u amper op de hoogte bent van de documenten waarmee u van de republiek Mongolië naar Rusland reisde. U verklaarde dat u met een Mongools paspoort reisde maar u bent helemaal niet op de hoogte van de gegevens in het paspoort. U wist niet op welke naam het paspoort stond. Wat de geboorteplaats, -datum of leeftijd was in het paspoort vermeld wist u evenmin. Of er een visum was in aangebracht wist u ook niet (CGVS pp. 7-8). Gezien het reële risico

op persoonlijke controle tijdens de reis van Mongolië naar Moskou, Rusland is het onaannemelijk dat u dergelijke zaken niet wist. Dit laat het CGVS toe op een gereede wijze te vermoeden dat u met uw persoonlijke, legale documenten bent gereisd en dat u die documenten achterhoudt om voor de Belgische autoriteiten uw werkelijke identiteit, nationaliteit, reisweg en –data te verhullen. U legt ook geen enkel begin van bewijs neer die uw reisweg en data kan staven. Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Chinese nationaliteit, herkomst uit de BMAR, Volksrepubliek China en uw recent verblijf in Hohhot moet de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vast te stellen dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3. De bestreden beslissing voor mijnheer B. E. (verzoeker) luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Mongoolse nationaliteit te beschikken, tot de Khalkh-bevolkingsgroep te behoren en geboren te zijn in Ulaan Had in de Binnen Mongoolse Autonome Regio (BMAR), Volksrepubliek China. Toen u vijf jaar werd verhuisde u vader met u naar Mongolië. Toen u achttien jaar werd verworf u de Mongoolse nationaliteit. Sinds uw huwelijk woonde u met uw “echtgenote”, D. E. (o.v. 6.699.990) samen in Hohhot in de BMAR, Volksrepubliek China. U verklaarde de BMAR, Volksrepubliek China, verlaten te hebben samen met uw echtgenote op 03/05/2010. Op 06/10/2010 vroeg u in België asiel aan. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw echtgenote werden aangehaald en dat u zelf geen eigen vluchtmotieven aanhaalt. U vreest bij een terugkeer naar de BMAR, Volksrepubliek China betrokken te worden bij de problemen van uw echtgenote. In Mongolië bent u persoonlijk veilig, maar vreest u terzelfder tijd problemen te krijgen met de Chinese politie omwille van de problemen van uw echtgenote.

B. Motivering

Na het gehoor door het CGVS wordt vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling niet kan worden verleend. Eerst en vooral baseert u uw asielaanvraag op dezelfde motieven (CGVS pp. 3-4) als diegene die werden aangehaald door uw echtgenote, D. E. (o.v. 6.699.990). In het kader van haar asielaanvraag nam ik een beslissing tot Weigering van de Vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wegens de ongeloofwaardigheid van haar beweerde Chinese nationaliteit, herkomst uit de BMAR, Volksrepubliek China en recent verblijf in Hohhot en daarmee ook van haar asielmotieven die immers onlosmakelijk met die beweerde nationaliteit, herkomsten recent verblijf zijn verbonden. Bijgevolg kan ook, op basis van de asielmotieven van uw echtgenote, voor u niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Conventie van Genève. Voor uw echtgenote werd volgende beslissing genomen:

[Het onderdeel ‘motivering’ uit de bestreden beslissing wordt integraal hernomen]

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u sinds uw huwelijk met uw echtgenote in 2006 in Hohhot, BMAR, Volksrepubliek Mongolië verbleef en dit niet enkel omwille van de ongeloofwaardigheid van haar beweerde nationaliteit, herkomst en recent verblijf. Zo wist u zelf ook niet in welke districten Hohhot is opgedeeld. Ook kon u niet aangeven wat de belangrijkste straten zijn van Hohhot. Evenmin wist u welke bevolkingsgroepen er nog in Hohhot wonen behalve Chinezen en Mongolen, terwijl er volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier verscheidene tienduizenden mensen van andere bevolkingsgroepen wonen. Wat de grootste lamaïstische tempel is van Hohhot wist u ook niet en andere boeddhistische tempels in Hohhot kon u ook niet opgeven. Door welke bergen of bergketen Hohhot wordt omringd wist u evenmin en op welke spoorweg Hohhot ligt kon u ook niet aangeven. Wie de burgemeester en partijleider waren van Hohhot toen u vertrok wist u ook niet. Waar het mausoleum van Genghis Khan is gevestigd in Binnen-Mongolië wist u tevens niet. Voorbeelden van Binnen-Mongoolse kranten, tijdschriften, radio-zenders kon u niet opgeven behalve de krant waar uw echtgenote bij zou hebben gewerkt, Ulaan-Od. Wie de partijleider en de gouverneur waren van de BMAR wist u ook niet (CGVS pp. 6-7). Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan zowel de beweerde Chinese nationaliteit van uw echtgenote, haar herkomst uit de BMAR en haar asielmotieven als aan uw verblijf in Hohhot, BMAR, Volksrepubliek China sinds het huwelijk met uw echtgenote, kan ook de door u ingeroepen vrees om in Mongolië eventueel

problemen te krijgen met de Chinese politie omwille van de problemen van uw echtgenote in de BMAR niet geloofwaardig worden geacht. U legde daar ook bijzonder onsamenhangende verklaringen over af. Aanvankelijk verklaarde u dat de "politie van China daar mensen als wij oppakken". Geconfronteerd met de twijfelachtigheid van uw bewering bleef u dan een 2 verder antwoord schuldig. Gevraagd waarom u dat vreest, antwoordde u dan weer dat, zelfs als u in Mongolië veilig bent, uw vrouw daar niet veilig is. Gevraagd of u dan persoonlijk veilig bent in Mongolië antwoordde u bevestigend en vervolgens dat u het niet wist (CGVS p. 5). Er wordt tevens vastgesteld dat u geen enkel begin van bewijs neerlegt aangaande uw identiteit, nationaliteit en reisweg. U verklaarde dat u over een identiteitskaart en paspoort beschikte maar legt dit echter niet neer. Uw verklaring dat die beide documenten in beslag zijn genomen door de politie in de BMAR toen uw echtgenote werd gearresteerd is (CGVs pp. 2-3), in het licht van de ongeloofwaardigheid van haar relaas, tevens niet geloofwaardig. U legt ook geen enkel begin van bewijs neer dat u daadwerkelijk bent geboren in de BMAR, Volksrepubliek China (CGVS p. 5). Tot slot dient te worden opgemerkt dat u, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier door het verwerven van de Mongoolse nationaliteit op uw achttiende levensjaar (CGVS pp. 2, 4), niet langer over de Chinese nationaliteit beschikt. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient vast te stellen dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Verzoekers hebben tegen de bestreden beslissingen twee verzoekschriften ingediend. In het belang van een goede rechtsbedeling is het aangewezen de twee beroepen wegens verknochtheid samen te voegen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.2. Verzoekers roepen als "Eerste middel" in een eerste onderdeel de "Schending van artikel 1A Conventie van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet", in een tweede onderdeel de "Schending van artikel 48/2 juncto 48/4 van de Vreemdelingenwet", en als tweede middel de "schending van artikel 57/6 en 62 van de vreemdelingenwet van 15.12.1980, van de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijk motiveringswet van 29.07.1991, van de motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur en van de zorgvuldigheidsplicht" in.

3.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekers kritiek uitbrengen op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerd schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kunnen invoeren. Aangezien verzoekers de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwisten, voeren verzoekers de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

4. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming inzake verzoeker

4.1. Verzoeker verklaart de Mongolische nationaliteit te hebben. Verzoeker verklaart geen problemen te hebben met zijn overheid en ook niet vervolgd te zijn. Hij verwijst naar zijn echtgenote en diens problemen in China. Verzoekers oudste kind heeft de Mongolische nationaliteit. Verzoeker verklaart ter terechtzitting dat het jongste kind in België is geboren en geen andere documenten heeft. Op de vraag ter terechtzitting wat hem belet naar de Mongolische ambassade te gaan, het jongste kind aan te geven en Mongolische documenten aan te vragen, antwoordt verzoeker dat niets hem dit belet. Aldus kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker zelf stelt dat hij en zijn kinderen geen nood hebben aan internationale bescherming.

5. Nopens de vluchtelingenstatus van verzoekster

5.1. Verzoekster verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, en woonde met verzoeker sinds 2005 in Hohhot, de hoofdstad van de Binnen-Mongoolse Autonome regio in de volksrepubliek China, waar verzoekster tewerkgesteld was als lerares Mongools en tevens artikels schreef voor een krant. Zij dienden China te verlaten omdat verzoekster er geïsoleerd werd door de Chinese autoriteiten nadat werd gesteld dat verzoeksters persartikel aanzette tot opstand.

5.2. Voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van haar asielaanvraag zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van haar verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen, naast coherente en gegronde verklaringen, onder meer alle documenten van de verzoekende partij en relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

5.2.1. Verzoekster verwijt de commissaris-generaal dat *“de stukken en algemeen bekende gegevens duidelijk niet (...) op ernstige wijze onderzocht”* werden maar gaat eraan voorbij dat zij in de loop van de asielprocedure geen enkel stuk heeft neergelegd ter adstructie van de asielaanvraag. Geen van beide verzoekers leggen overigens identiteitsstukken neer, terwijl het bewijs van identiteit een essentieel element uitmaakt in iedere procedure en verzoekers ertoe gehouden zijn de stukken waarover zij beschikken of kunnen beschikken, voor te leggen. Verzoekers verklaren allebei dat al hun documenten in beslag genomen werden door de politie (gehoorverslag CGVS verzoeker p.2-3 en gehoorverslag CGVS verzoekster p.2), wat echter loutere beweringen zijn die niet worden geadstrueerd. Bovendien is verzoeker van Mongolische nationaliteit zodat hij de mogelijkheid had contact te nemen met zijn autoriteiten en nieuwe stukken te vragen. Voorts en zelfs indien verzoekster beweert een andere nationaliteit te hebben dan haar echtgenoot, dan kan ze dit ook via de Mongoolse documenten (huwelijksakte, geboorteakte van de kinderen enz.) aantonen. Dit is niet het geval en verzoekster blijft aldus vrijwillig in gebreke de essentie van haar asielrelaas aan te tonen, met name haar Chinese nationaliteit. Dit tast haar geloofwaardigheid fundamenteel aan te meer nu ze evenmin hun reisweg aantonen terwijl zij, aangezien zij met het vliegtuig naar Europa reisden, op zijn minst in het bezit moeten zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar zij in Europa zijn aangekomen. Aangezien van algemene bekendheid is dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten is niet aannemelijk dat verzoekers konden reizen zonder grondig te worden voorbereid. Dat verzoeker zijn vals paspoort *“mocht het niet zien, de binnenkant ervan”* (gehoorverslag CGVS verzoeker, p.3), en volgens verzoekster *“We mochten de namen niet weten van de smokkelaar, dat is onze zaak niet zei hij”* (gehoorverslag CGVS verzoekster, p.8) kan niet overtuigen nu de smokkelaar hiermee zichzelf en zijn netwerk in gevaar brengt. Voorgaande vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van hun voorgehouden illegale reisweg. Dit klemt te meer nu verzoeker van Mongolische nationaliteit is en er geen redenen zijn te

opteren voor een dure en gevaarlijke reisweg voor hem en zijn kind, wanneer hij perfect legaal kan reizen.

5.2.2. Tenslotte wordt ook het asielrelaas niet gestaafd. Verzoekster toont niet aan dat ze tewerkgesteld was als lerares Mongools, noch dat zij tevens artikels schreef voor een krant, noch dat zij door de Chinese autoriteiten werd gearresteerd, opgesloten en weer vrijgelaten, terwijl redelijkerwijze verwacht mag worden dat dergelijke gegevens geobjectiveerd kunnen worden. Aldus kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster haar asielrelaas niet staft en hiervoor geen aannemelijke verklaring geeft.

5.3. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

Waar verzoekster aanvoert dat *“Louter om reden dat verzoekster de geografische situatie niet goedkende van Hohhot, werd de asielaanvraag afgewezen”* gaat zij klaarblijkelijk uit van een onzorgvuldige of onvolledige lezing van de bestreden beslissingen waarbij wordt gesteld dat haar manifeste onwetendheid niet kan worden vergoelikt omdat ze *“pas in 2005 verhuisde naar de Binnen Mongoolse hoofdstad Hohhot”*. De verzoekende partij toont immers niet aan dat het gegeven dat zij niet *“geboren en getogen is in Hohhot”* kan belemmeren om kennis te hebben van de eigen leefwereld en de omgeving en samenleving waarin zij jarenlang, sinds 2005 tot hun vlucht in 2010, woonde en werkte. Immers indien verzoekster gedurende vijf jaren in Hohhot woonde, en er actief was als lerares en journaliste dan kan verwacht worden dat ze het maatschappelijke leven waar ze een belangrijke plaats in had, minimaal kan toelichten. Dit is niet het geval en verzoekster is geheel onbekend met elementaire gegevens als de namen van nabijgelegen districten en provincies, namen van straten en bergen. Dat een lerares en journaliste zelfs voorname politici niet kent, noch weet welke bevolkingsgroepen in haar regio wonen, noch de naam kent van de nationale krant in China, ondergraaft haar professionele bezigheden en haar aanwezigheid in Hohhot.

5.4. Verzoekster beperkt zich verder in het verzoekschrift tot het louter herhalen en bevestigen van het voorgehouden vluchtrelaas. Als dusdanig wordt er echter géén afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Uit het administratief dossier kan geen enkele band worden afgeleid tussen verzoekster en China. Verzoeksters voorgehouden Chinese nationaliteit en hun beweerde afkomst uit de volksrepubliek China komt dan ook klaarblijkelijk verzonnen voor, alsook haar hierop gebaseerde asielmotieven.

5.5. Verzoekers kunnen evenmin worden bijgetreden waar zij de commissaris-generaal verwijten dat *“Het ganse relaas van verzoekster omtrent haar journalistiekactiviteit en haar reële probleem, werd zelfs niet eens in de beslissing opgenomen”*. Aangezien verzoekers geenszins aannemelijk maken afkomstig te zijn van Hohhot, de hoofdstad van de Binnen-Mongoolse Autonome regio in de volksrepubliek China, kan bezwaarlijk overtuigen dat zij deze regio dienden te ontvluchten omdat zij er door de Chinese autoriteiten geviseerd werden en nood hadden aan internationale bescherming.

5.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

6. Nopens de subsidiaire bescherming inzake verzoekster

6.1. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

6.2. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissingen gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekers werden gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kregen hun asielmotieven uiteen te zetten, hun argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken konden neerleggen en zich konden laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van hun keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekers kregen bovendien de kans om in hun vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

8. Verzoekers roepen als "*Derde middel*" de "*Schending van het proportionaliteitsbeginsel*" in.

8.1. Het proportionaliteitsbeginsel dat een vorm uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel is in onderhavige procedure niet aan de orde. Het komt immers de commissaris-generaal in zijn declaratieve opdracht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze, jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze zeer specifieke declaratieve bevoegdheid (RvV 13 maart 2009, nr. 24.527). In zoverre al nuttig aangevoerd is dit middel dan ook ongegrond.

9. Verzoekers roepen als "*Vierde middel*" de "*Schending van artikel 2, 3, 5 en artikel 9 van het Verdrag tot bescherming van Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden ondertekend op 4 november 1950 te Rome, en goedgekeurd bij wet van 13.05.1955*" in.

9.1. Met betrekking tot het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden moet erop gewezen worden dat de Raad in onderhavige procedure geen uitspraak doet over een terugleidingsmaatregel, maar uitsluitend over de toekenning van de vluchtelingenstatus (artikel 48/3 van de vreemdelingenwet) en het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus (artikel 48/4 van dezelfde wet). Overeenkomstig de rechtspraak van het Europees Hof van de Rechten van de Mens geeft het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens geen recht op asiel. Het valt dus niet binnen de bevoegdheid van de Raad om zich hierover uit te spreken. Waar artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet werd er getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Verzoekers beperkten zich tot het louter citeren van artikel 5 EVRM en komen niet verder dan artikel 9 EVRM in de aanhef van het middel aan te halen, zonder aan te halen hoe de bestreden beslissingen deze artikels schenden. Deze onderdelen worden dan ook niet ontvankelijk aangevoerd.

10. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X / IV en RvV X / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK